યા અલી મદદ

શ્રી ઇમામશાહ બાવાના
પરછા.

પ્રસિદ્ધ કરનાર,

સૈયદ બાવાસાહેબ અહેમદઅલી.
મુ. પીરાણા.

સંવત ૧૯૬૯. આવૃત્તિ ત્રીજી. સને ૧૯૧૩

અહેમદાબાદ
ધી ગુજરાત પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું.

પ્રત ૧૦૦૦.

કીંમત બે આના.

Real Patidar Library

About Real Patidar books

યા અલી મદદ

શ્રી ઇમામશાહ બાવાના

પરછા.

પ્રસિદ્ધ કરનાર,

સૈયદ બાવાસાહેબ અહેમદઅલી.

મુ. પીરાણા.

સંવત ૧૯૬૯. આવૃત્તિ ત્રીજી. સને ૧૯૧૩

અહેમદાબાદ

ધી ગુજરાત પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું.

પ્રત ૧૦૦૦.

કીંમત બે આના.

૭૮૬

યાઅલી મદદ.

શ્રી ઈમામશાહ બાવાના

પરછા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

હજરતપીર ઈમામશાહની ઓલાદના

સૈયદ બાવા સાહેબ અહેમદઅલી.

મુ. પીરાણા.

અમદાવાદ

ધી ગુજરાત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૯. પ્રત ૧૦૦૦. સને ૧૯૧૩.

કીંમત બે આના.

સુજ્ઞ જનોને સુચના.

આવા ધર્મના પુસ્તકો ખરીદો, ખરીદાવો, ને ધર્મના કામમાં મદદ કરી, સત્યધર્મનો વધારો કરી, અમ્મર કીર્તિ મેળવો. વળી આવા પુસ્તકો ખરીદી, લાણી તરીકે સુભ-કારજે વેંહેચી ધર્મનો વધારો કરી અખંડ લાવો લો. જેથી બન્ને લોકોમાં જશ ગવાએ, આવા પુસ્તકો વાંચી જ્ઞાન મેળવે, ને સત્‌માર્ગે દોરાએ, એ કાંઇ ઓછું પુન છે ? ખરો ધર્મીતો તેજ કહેવાય, જેથી ધર્મનો વધારો થાએ તેવા માર્ગ ગોતી તેને ઉત્તેજન આપે. ને વળી હમો પણ જે મુ-નિવર પુસ્તકો ધર્માદા લાણી તરીકે વેહેંચવા લેશે તેને કીફા-યત ભાવે આપીશું, પણ હમને તે સાબીત કરી આ-પશે તોજ.

લી. પ્રસિદ્ધ કર્તા.

પ્રસ્તાવના.

સર્વ સુજ્ઞ વંચકોને નમ્રતા પુર્વક આ પુસ્તક નામે "શ્રી ઈમામશાહ બાવાના પરછા" આગળ મૂકી જાહેર કરૂં છું કે, પ્રથમ સને ૧૮૯૨, ની સાલમાં મુબઈનાં પ્રેસમાં "ગુરે ઇમામ વાણી" ના નામથી છપાએલા હતા. પણ તેમાં ઘણોક સુધારો કરી હમોએ સરસ રીતથી છપાવરાવ્યા છે, કે જેથી વંચકોને વાંચતાં સુગમ પડે. વળી મોટા ટાઇપથી છાપેલ હોવાથી મોટી નજરવાળાને અગવડ આવે નહિં. આ પરછાનુ પુસ્તક કલમી લખાણનાં રૂ. ૧) એક માટે મલતા હોવાથી, કેટલાક લોકોને મોંઘા પડતા. તેથી આ છપાવેલો પુસ્તક ફક્ત. રૂ. ૧)ના બદલે બેઆના જેવી નજીવી કીમતમાં આ અમુલય પુસ્તક મફત જેવી કીમતમાં મળે, તેટલાજ સારૂ પ્રયાસ કરેલો છે. તે શ્રી બાવાજી સાહેબ. સફળ કરે.

લેખક.

સૈયદ બાવાસાહેબ અહેમદઅલી.

મુ. પીરાણા.

પો. ગ્યારમથા.

જી. અહેમદાબાદ.

દેસ. ગુજરાત.

માફી.

આ પુસ્તક મારી અજાણ કલમથી લખેલો હોવાથી માંહી અનેક પ્રકારની ભૂલભાલ રહી ગઈ હશે? તે વિષે સુજ્ઞ વાંચકો પાસેથી માફી માગું છું.

લી. આપનો શુભઇચ્છક.

શ્રી ઈમામશાહ બાવાના

પરછા.

પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો, જુગમાં જાણો અજિતજી;
જગતી જોતનં જંબુદ્વિપમાં, જાણે ઉગ્યો ઉદેતજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧

ધામ ઘણા ધરતી ઉપરે, તીરથ તીરથના ઘાટજી;
એવા શુંદિર જગ્યા શોભતી, એવો આવે નહિ કંઇ ઠાઠજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨

રોજા જોઇને રાજી થઇએ, આનંદ ઉપજે મન માંહેજી;
આઠ પોહોર ને ચોસઠ ઘડી, સુખે રહીયે ત્યાંએજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩

પ્રથમ કહું પીરાણા તણું, વિગતે કરૂં વિસ્તારજી;
અલ્પ બુદ્ધિએથી ઓચરૂ, ગોર મોરી લજ્જા રાખણહારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૪

ગોરભિસ્ત થકી આવીયા, આવ્યા દુનિયાની માંહેજી;
હાજર બેગ હજુરમાં હુકમ માને છે ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૫

હાજર બેગ સોબતે આવીયા, આવ્યા વન ખંડ માંહેજી;
એક લૂટારો ચોર ત્યાં વશે, લૂટવા આવ્યો ગોરને ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬

સનમુખ આવી ઉભો રહ્યો, તીર ચડાવી કમાનજી;
ત્રિલોકીનાથ જાણ્યા નહિ, કામહું ખેંચ્યું કમાનજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭

ધણીનો પરછો ત્યાં હુંકરો, કામ કેવાં કરે તેણી વારજી;
લૂટારા તણો હાથ ઉંચો રહ્યો, તીર ના છૂટયો લગારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮

પ્રગટ પરછો જ્યાં દેખાડીયો, આવી પડયો ગોરને પાએજી;
અનાથ બંધુ ઓળખ્યા નહિ, માફ ગુનો કરો સાહેજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯

અરજ કરી કહું એટલું, ભવોભવ આપનો દાસજી;
અવિચળ ભક્તિ આપો આપની, રાખો ચરણની પાસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦

અનંત પ્રકારે અરજ કરી, ક્રિપા કરી દયાવંતજી;
શેવક જાણીને સાથે લેવા, ખબર લીધી ખુદાવંતજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧

પ્રથમ પરછો એવો કરીને, આવ્યા સાબરમતિ તીરજી;
ત્યાંરે આવી કામ કેવાં કર્યાં, સુણો સૌ મોમન વિરજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૯

રાગ છપ્પો.

હુકમ કર્યો હજુર, હોડીવાલાને ત્યાંઇ;
જાવું પૂર નદી પાર, વચન સુણો તું ભાઇ;
લ્યોને ડોઢા દામ, પ્રથમ ઊતારો અમને;
કામ કરો જરૂર, રાજી કરીશું તમને;
હોડી વાલો એમ બોલિયો, વારા ફરતી ઉતરે સહી;
ઉતાવળ હોયજો એવડી, તો મારગ મોકળો છે અહીં.

સદ ગોર સુણી કાન, વચન બોલ્યા જે એવાં;
હાજર બેગને કહ્યું, કામ કરો કહું તેવાં;
અલી નબીનું નામ, લેઇ પૂરમાં જઇ પડિએ;
ગાડી નાખો પૂરમાં, સહી કોને નવ નડીએ;
નામ નબીનું લેઇ કરી, ગાડી સોત ઉતર્યા સહી;
કહે બંધુ દાસ બે, સૌ અચરત પામ્યાં તહીં. ૨

પ્રગટ પરછો ત્યાંએ, ગોરે દેખાડયો જ્યાંહીં;
હોડીવાલો મનમાંહી, વિલાપ કરે છે ત્યાંહીં,
મુજ પાપ તણો નહિ પાર, પ્રભુનાં વચન ના માન્યાં
મુજ પાપ તણો નહિ પાર, આદ પુરૂષ નવ જાણ્યાં,
મુજ પાપતણો પાર આવે નહિ, ઘેર ગંગા આવી સહી;
કહે બંધુ બે અભાગિયા, જગતાર જાણ્યા નહિ. ૩

વિપરીત જોઇને વાત, ગયા ગોર પાસે જ્યાંહી;
ગુનો માફ કરાવવા, ચિત્તમાં એવું ચાહી,
સૌને પૂછતો જાએ, ભલી રીતે પણ ભમિયો;
વાટ ઘાટ સૌ જોઈ, જંગલમાં જઇ ડમીયો,
અકળ કળા એ ગોર તણી, તે કોઇ નવ કળે સહી;
કહે બંધુ બે તેહને, દરસન પણ દીધાં નહિ. ૪

રાગ પરછાનો.

પ્રગટ પરછા એવા પૂરીને, આવ્યા ગીરમતે ગામજી;
મુકામ કર્યો સરોવર વિષે, કેવાં કર્યાં તઈ કામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩

હુકમ કર્યો હાજર બેગને, જાવો પટેલની પાસજી;
પટેલને જઇ તમે એમ કહો, મુજ ગોર આવ્યા આણે વાસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪

હાજર બેગ ત્યાંથી ચાલીયા, ગયા પટેલની પાસજી;
હુકમ કર્યો મારા ગુરૂજીએ, આપો મુજને વાંસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫

ત્યારે પટેલ એમ બોલીઓ, વાંસ નહિ મળે કાંઇજી;
સાત દુકાળી કાળ અહિં પડયો, મેહ ના વર્ષ્યો લગારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬

સાચો હોય જો તારો સતગુરૂ, મેહ વરસાવે આણી વારજી;
ચાર આપું ઘણી પેરની, થાએ અમતમતણું કારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭

શોકાતુર થઇ પાછા ફર્યા, આવ્યા ગુરૂજીને પાસજી;

અબોલા આવીને બેઠા આસને, મનમાં થઈને ઉદાસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮

અંત્તર જામીએ ત્યાં જાણીયું, હાજરબેગને પૂંછે વાતજી;
શ્રીયેરે કારણ શોકાતૂર થયા, વિસ્તારીને કરો વાતજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૯

અરજ કરી ઉભા રહ્યા, ગોર મોરી લજ્જા રાખણહારજી;
મેહ વરષાવો મંચ્છા કરી, તો થાએ આપણું કારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૦

ખુશી થઈ ખુદાવંત બોલીયા, નિશ્ચે કરોને નીરાંતજી;
પટેલને જઇ જાહેર કરો, મેઘ મંડાશે મધ્ધ રાતજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૧

આનંદ થઈને ઉઠીયા, ગયા પટેલની પાસજી;
ગોરે કહ્યું એવું જઇ કીધું, તો પટેલે આપ્યો ઘાંસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૨

રાત પડી રમંતમાં, ગોરે કીધી છે કીરપાએજી;
હાજર બેગની અરજ સુણી, ગોરે કામ કીધાં તાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૩

ઉત્તર માંહેથી ઉલટયો, થૈ રહ્યો છે અંધકારજી;

ધણીના ધૂબાકા ત્યાં વાગીયા, મેહ વરષે મુસળધારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો ૨૪

જલવિજલ ત્યાં થઇ રહી, રચી રહી રંગની રેલજી;
ત્રાહી ત્રાહી સૌકો કરે, ત્રાહી કરે પણ પટેલજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૫

સલામે આવ્યા સદ્ગોર તણી, મનુષ્ય માત્ર તાંહેજી;
પ્રથમ પટેલ પણ આવીઓ. તેં મોટૂં કૌતક થાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૬

સરોવરપર સદ્ગોર તણો, તંબુ દીઠો તરતાએજી;
અરજ કરી સૌ ઉભા રહ્યા, હવે કેમ કરીને જવાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૭

અરજ કરી જ્યાં ઇમામને, ગોરે કરી છે ક્રિપાએજી;
રૂમાલ નાંખીને બોલાવિયા, લળી લળી સૌ લાગે પાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૮

ભલે પ્રભુજી પધારિઆ, અમ શેવકની લેવા સાએજી;
ભલેરે ભુતળ વિષે આવીયા, ક્રિપા કરી આપે રાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૨૯

પાએ નમી પટેલ બોલીઓ, ગોર માગું એક વચનજી;
આપ ફરમાવો તે કીજીએ, પાપી કરો પાવનજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૦

ખુશી થઈ ગુરૂજી બોલીઆ, મારે જોઇયે નહી કાંએજી;
તીર ફેંકું મારો જ્યાં પડે, જગ્યા બંધાવું ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૧

એવી રીતે કેરાર કરી, કબુલ કર્યું સર્વે ત્યાંએજી;
પટેલ પણ પાએ લાગીઓ, આનંદ ઉરમાં ના માએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૨

ત્રિલોકી નાથે તીર ફેંકીઓ, જઇને પડયો છે જે ઠારજી;
નેરે ઠેકાણે મોટો સિંહ વશે, પંથે પળ્યો તેણી વારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૩

ગોર બ્રહ્મા પ્રગટ થયા, શુંદિર બનાવ્યું ત્યાં ધામજી;
જયજયકાર સૌને વાપિયો; તે પીરાણા પાટણ નામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૪

એક વાર તે જગ્યા વિષે, મહેનત કરતા મજુરજી;
ગાદી હેઠેથી નાણું આપતા, પાસે બોલાવી હજૂરજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૫

એક મજુરે મન વિચારીયું, ગાદી હેઠે નાણું અપારજી;
રાત પડે આવી લેઇ જઉં, એવો કર્યો છે વિચારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૬

રાત પડે તે આવીઓ, ખોદી તપાશ્યું તમામજી;
એકે પૈસો પણ જડયો નહિ, કઉત્તક કર્યું ગોર ઇમામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૭

સાંજ બીજી જ્યારે પડી, મજુરને આપે છે દામજીઃ
ચોર મજુરને બોલાવિયો, બમણું આપે તેને દામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૩૮

તે મજુર ત્યારે બોલીયો, બાવા બમણું નાં હોયેજી;
ચોર મજુરે વિચારીયું, આ કારણ શું કેહેવાયેજી.
પ્રગટ પરચોરે ગોર ઇમામનો. ૩૯

ત્યારે ગોરઇમામશાહ બોલીયા,બચ્ચા તેરી બોહોત મજુરીજી
રાતે સંકટ તને બહુ પડયો, માટે લોને બમણા દામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૪૦

એવી રીતે મજૂરીની ખબર લીધી ખુદા વંત્તજી;
દોષ દિલમાં તેનો નવ ગણ્યો, આપ થયા દયાવંત્તજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૪૧

એક શમે મહમદ બેગડો, અમદાવાદનો બાદશાહેજી;
પારખાં લેવા પંડે આવીયો, તે આવીયો તેણે ઠાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૪૨

મહમદ બેગડો એમ બોલીયો, ભલા જમોને ભોજનજી;
એમ કહીને આગળ ધર્યું, કપટ કરી આણ્યો મનજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૪૩

ત્રિલોકી નાથેત્યાં જાણીયું,બાદશાહ આણ્યો પારખાં લેવાયજી;
શ્રોતાજન સૌ સાંભળો, ધ્રણી મારે કરી છે કીરપાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૪૪

ત્યારે ગોર ઈમામશાહ બોલીયા, સભા સુણો સૌ તમામજી;
કાએકું બચ્ચારે બિલ્લી મરપડી, ઉઠજા તેરે મૂકામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૪૫

ગોર મુખથી જ્યાં બોલીયા, આળશ મરડીને ઉભી થાએજી;
ઉઠી આવી ગોરને પાએ પડી, ત્યાંથી ચાલી તે જાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૪૬

પ્રગટ પરછો જ્યારે દેખાડીઓ, સૌને થયો છે આનંદજી;
બાદશાહનું મન માન્યું નહિ, એવો છે મતિ મંદજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૪૭

બીજું ફરીને કઉત્તક કર્યું. શ્વંશ લાવ્યો તેણીવારજી;
રકેબી શ્વંશની મુકી આગળે, ભોજન જમો શુંદિર સારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૪૮

ધણીનો પરછો ત્યાં ઢુંકડો, ધણી મારો કેવાં કરે કામજી;
રૂમાલ ઢાંકેણો ઊઘાડીયો, લવિંગ સોપારી તમામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૪૯

સભા સૌને વહેંચી આપીયું, લળી લળી સૌ લાગે પાએજી,
જગત આધારણ ભલે આવીયા, ધન ધન જુગ રાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૫૦

ફરી પરછો એવો પુરીયો, બાદશાહ બૂજ્યો નહિ મનમાંહેજી;
ત્રીજું કૌવતક ફરી તેં કર્યું, સભા સૌ બેઠી ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૫૧

ઝેર દુધમાં નાંખીયું, પાવા લાગ્યો ગોરને પાસજી;
મીઠા મેવા જુગને જમો, દિલમાં ધરી કૂડી આસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૫૨

ગોર બ્રહ્મા ઝેર પી ગયા, સંકલ્પ કરી ગયા આપજી;
સભા સહુ અચરત થઈ, છે કોઇ પીર આપો આપજી,
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનોં. ૫૩

સભા સૌ ખુશી થઇ, લળી લળી લાગે સૌ પાએજી;
દયાવંત્ત દિલમાં દયા કરો, કોટિક પાપ તે જાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઈમામનો. ૫૪

અવતાર થયો અવની વિષે, પધાર્યા ભક્ત તારણહારજી,
ધન તાત માત અમ તણા, આપે દીધા છે દિદારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૫૫

બાદશાહ પગે પડયો ગોર તણે, ઘણી કરે છે અરદાશજી;
અનાથ બંધુ માંગું એટલું, માફ ગુનો કરો હું દાશજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૫૬

જગતતારણ જાણ્યા નહિ, ના જાણ્યા ત્રિભોવન રાએજી;
દાશ ઉપર દયા લાવીને, આપ દીલના દરીયાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૫૭

અરથ ગ્રથ માંગો ઉલટથી, આપું ગામ ને ગરાશજી;
આપ ફરમાવો તે હાજર કરૂં, રાખો ચરણની પાસજી,
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૫૮

ગોર બ્રહ્મા એમ બોલીયા, મારે જોઈએ નહિ કાંએજી;
રાજી ખુશીથી તમો રાજ કરો, જાઓ તમારે તમઠાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૫૯

પ્રેમ કરી પ્રણુવીએ, બાવા બેટી અમ આસજી.
અરજ માંગી ત્યાંથી ચાલીયો, ગયો પોતાને અવાસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૦

પ્રગટ પરછો એવો પરીયો, ધણી મારો કેવાં કરે કામજી;
અકળ કળા કોઇ નવે કળે, ધન્ન ધન્ન ગોર ઇમામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૧

મોટું કામ એક ગોરે કર્યું, એ છે અનાથનો નાથજી.
કોઈ આવે તેના ચરણ વિષે, ધણી મારો હેતે ઝાલે હાથજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૨

રહેવાશી લોઢગર શેહેરના, લવાણા બ્રાહ્મણની નાતજી;
તેનાં ગોરે કામ કેવાં કર્યાં, શુણો મુમન તેની વાતજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૩

સરવે મળી સંઘ કાઢીયો, ચાલ્યા કાશી તીરથ વાટજી;
ચાલતાં ચાલતાં ત્યાં આવીયા, આવ્યા પીરાણાને ઘાટજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૪

પડાવ કર્યો પાદર વિષે, સઘ ઢળીયો તમામજી;
દર્શન કરવા સૌ જન ચાલીયા, શુંદિર જોવાને ધામજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૫

સંઘવી સર્વે ત્યાં આવીયા, શુંદિર જોયો મુકામજી;
સલામ કરે ત્યાં સહૂ ગોરને, પૂછે ગોર ઇમામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૬

ખુશી થઈ ખુદાવંત બોલીયા, કોન મુલક સબ રેનાજી;
કોન મુલક જાના તુમ સહી, કયા કારણુ હે બતાનાજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૭

સંઘવાળા સર્વે ત્યાં બોલીયા, ઉત્તર દીધો તેણી વારજી;
કાશી તીરથ બાવા જે કહિયે, હમારે જાવું છે તે કારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૮

દિદાર કરવાને આવીયા, જોવા જગ્યા તણો ઠાઠજી;
કાલે અહીથી હમો ચાલશું, જાશું કાશીતીરથ વાટજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૬૯

ત્યારે ગોર ઇમામશાહ બોલીયા, પ્રેમે જોઈ સૌનાં મનજી;
ક્રિપા ઘડ દાશ ઉપરે કરી, મેહેર કરી તેણે દનજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૦

તીરથવાશી સબ સુણો, તુમે જાણો કાશી ઘાટજી;
દીદાર પાવોગે કાશીતણા, ઇચ્છા હોયગી સબ સાથજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૧

સદગોરને સૌ પાએ પડયા, અરજ સૂણો સરદારજી;
દરશન દેખાડો કાશી તણા, દયા કરીદો દિદારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૨

અરજી કરી તે ઇમામને, દયાવંત દુઃખ કરો દુરજી;
આપ ફરમાવો તે કીજીએ, પ્રેમ ભક્તિ જોઇ ભરપૂરજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૩

ત્યારે ગોર બ્રહ્મા એમ બોલીયા, અબી જાઓ તુમારે મુકામજી.
ઇચ્છા હોગી શો પાવગે, કલ કાશીકા દેખો ધામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૪

વચન સુણી સૌ ગોર તણા, આવ્યા પોતાને મુકામજી;
એરે વાતતો એટલે રહી, ધણી મારો કેવાં કરે કામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૫

દુઃખ નીવારે દયા કરી, એછે અનાથોનો નાથજી;
ક્રિપા કરી દાસ ઉપરે, ધણી મારો હેતે ઝાલે હાથજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૬

ગોર બ્રહ્મા અંતરધ્યાન થઇ, આપે પોહોચ્યા વૈકુંઠ ધામજી;
ચરિત્ર એનાં કોઇ જાણે નહિ, ગયા શેવકને કામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૭

આપે જયાં અંતરધ્યાન થયા, નામળે જગ્યામાં ને વારજી;
કાકા સહુ શોધવા લાગીયા, કારણ બન્યું શું કિરતારજી,
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૮

શોકાતૂર સૌ શેવક થયા, મનમાં થયા બહુ ઉદાસીજી;
વિલાપ કરી ઠામોઠામ જુએ, ગયા કયાં જાંબુદ્વિપના વાસીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૭૯

અરજ કરે સૌ ઇમામને, ગોર મોરી લજ્જા રાખણહારજી;
છલ કરીને અમને છેતર્યા, એમ ના કીજે કિરતારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮૦

વૈકુંઠપતી વિચારીએ, લજ્જા રાખો આણીવારીજી;
નહિ આવો અવશર વિષે, લજ્જા જાશે તમારીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮૧

દુઃખ નીવારે દયા કરો, પધારો પીરાણાની માંહેજી;
આવે અવસરે જો આવો નહિ, દેહ તજીએ હમો આંહેજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮૨

એવી ટેક અંતરમાં ધરી, બેઠા આશન વાળીજી;
નામ ઇમામનું લેઇ કરી, લે છે હાથમાં પાળીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮૩

પોકાર કરે સૌ શેવકો, આપે જાણ્યું વૈકુઠવાશીજી;
ભીડ પડીરે મારા ભક્તને, દુઃખે દુભાણા મમદાસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮૪

એવું જાણી આપે આવીયા, પ્રગટ થયા પીરાણા માંહેજી;
ભિસ્ત થકીરે ગંગા લાવીયા, રાખી પોતાની ત્યાંએજી
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો ૮૫

દિદાર થયા સૌ દાશને, કિરપા કરી તેણી વારજી.
પ્રેમ સહિત ગોરને પાએ પડયા, થઇ રહ્યા જયજયકારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮૬

ધન્ન ધન્ન વૈકુંઠનાથને, ધન્ન ધન્ન ગોર ઇમામજી;
ભક્ત કારણ કામ કેવાં કર્યાં, ગંગા લાવ્યા ભિસ્તથીભાંમજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો ૮૭

એ વાત તો એટલે રહી, તિર્થવાશીનું થયું કામજી;
ગુરૂને પરતાપે સૌ બની રહ્યું, સર્વે સૂતાછે જામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮૮

રાગ દોહરો.

દેવ ઘણા દુનીયા વિષે, ગણતા ન આવે નેક;
પરગટ દેખો પારખું, ગોર ઇમામ છે એક. ૧

જુગમાં જાણો એક હે, અવરમાં જાણો કોઇ;
ગોર નરને દો માનશે, દોજક જાશે સોઇ. ૨

રાગ છપ્પો.

ભરનિંદ્રા ભરપૂર, સૌ સૂતા છે જ્યાંહી;
ત્રિલોકીનાથે તત્તકાલ, માયા રચાવી ત્યાંહી;
બન્યું કાંશીપુર ધામ, મુકામ બન્યા ત્યાં બંકા;
તેને કરતાં શીવાર, દેસમાં જસના ડંકા;
ભકત કારણ કામ કેવાં કર્યાં, ધન્ન ધન્ન ધણી કહેવાયછે;
કહે બંધુ તિર્થવાશી તણા, જન્મનાં દુઃખડાં ટળી જાયછે. ૧

સુકરિત કરીને કામ, મુકામ પોતાને આવ્યા;
ટળ્યા ત્રિવિધીતાપ, મહા અમ્મર ફળ પાવ્યા;
તેના પુન્ય તણો નહિ પાર, હેતે ગોરે હાથ ઝાયો;
તેના પૂન્ય તણો નહિ પાર, ચોરાસી ફેરો ટાલ્યો;
અમ્મર ટંકો દેઇ કરી, રાતે સૂતા સૌ સહી;
કહે બંધુ પ્રભાતમાં, કૌત્તક કશું ભાળે નહિ.

રાગ પરછાનો.

સૂતા કેડે ગોરે શું કર્યું, માયા સંકેલી તેણીવારજી;
સૌ સૌને ઠેકાણે થયા, કામ કેવાં કરે કિરતારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૮૯

સૂતા સવારે સૌ જાગિયા, કૌત્તક મોટું કહેવાયેજી;
આરે કારણ શું નીપનું, ગોરે કરી છે કિપાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૦

એવું જાણી ત્યાં સૌ આવીયા, આવ્યા ગુરૂજીની પાસજી;
પ્રેમ સહિત ગોરેને પાએ પડયા, છૈયે તમારા દાસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૧

ભલે પૃથ્વીમાં પ્રગટ થયા, શેવકની કરવા સાએજી;
શેવક જાણી રાખો ચરણ વિષે, ધન્ન ધન્ન જાંબુદ્વિપના રાયેજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૨

રાગ છપ્પો.

ધન્ન ધન્ન ગોર ઇમામ, પ્રથમ દીદારજ પાયા;
ધન્ન ધન્ન તમ પ્રતાપ, કાશી દીદાર દીખાયા;
ધન્ન ધન્ન તમ પ્રતાપ, સ્નાન ગંગામાં કીધાં;
ધન્ન ધન્ન તમ પ્રતાપ, દાન બ્રાહ્મણને દીધાં;
પ્રગટ પ્રતાપ છે તમ તણો, દાશ રૂદે દેખ્યો સહી;
કહે બંધુ કોઇ કળા કળે, ભોમી ઉપર ભાળ્યો નહિ. ૧

રાગ પરછાનો.

અનંત પ્રકારે અરજ કરી, ભવોભવ આપના ગુલામજી;
ક્રિપા કરીને શેવક કરો, અરજ સૂણો ગોર ઇમામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૩

પ્રબોધ દીધો પ્રેમથી, જનોઇ ઉતારી છે ત્યાંએજી;
નામરૂપી જનોઇ પેરીએ, એવું બોલ્યા સૌ ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૪

સર્વે જનોઇયું ઉતારીયું, ઉતારી મણ તે સવાએજી;
ત્યાંથી સૌએ ગોર થાપીયા, શેવક થયા સૌ ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૫

ગોરે સૌ શેવક તણા, ખોજા ઠક્કર ધરાવ્યા નામજી;
જગત તારણ છે રે જાગતો, ધણી મારો કેવાં કરે કામજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૬

પનંજો ગોરનો જાહેર છે, નાંનાં રોજાની માંહેજી;
હાલ જનોઈ છે કાયમ તહીં, જૂવો સૌ તમે ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૭

પછે ગોરે શું કર્યું, ગંગાતણું વરણનજી;
શેવક સારૂં ગોરે કેવું કર્યું સુણો સૌ એક મનજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૮

ગોરે કુવો ગળાવીઓ, ગગવો કુવો જેનું નામજી;
ઘોડી ગંગાજી માંહે મુકાયા, બીજી કબરની વામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૯૯

ધન્ન ધન્ન ગોર ઇમાદિન; ધન્ન ધન્ન તમારો અવતારજી;
ભકતું કરણ કામ કેવાં કર્યાં, દુઃખની વારે તું દાતારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦૦

પાંચ શેવકે પીર ઓળખ્યા, વિગ્તે કહું તેમનાં નામજી;
શ્રોતાજન સૌ સાંભળો, ગોરે કર્યાં તેમનાં કામજી
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો ૧૦૧

હાજરબેગ હજુરમાં, પ્રથમ હતા ગોરની પાસજી;
સત મુસલમાન નેતો સહી, દુજા નાયા કાકા દાસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનોં ૧૦૨

તે પણ જાતે કોળી હતા, ગોરે હેને ઝાલ્યો હાથજી;
ત્રીજો શેવક લેવો કણબી કેંચે, સાણા કાકા જે સાથજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦૩

ચોથા શેવક ભાભારામ કૈયે, તે પણ કણબી કહેવાયેજી;
પાંચમા શેવક કીકીબાઇ કહીયે, ભાભારામની બેન થાયેજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦૪

શેવા કરી પાંચે ગોર તણી, પ્રેમ ભક્તિ ભરપૂરજી;
શેવક જાણીને વચન દીધાં, દોહેલાં દુઃખ કર્યાં દુરજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦૫

સતગોર મુખથી ઓચર્યા, સુણો હાજર બેગ હજુરજી;
અમે કૈયે તે તમે પામશો, નિશ્ચે જાણજો જરૂરજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦૬

હક થાશે દેહ જ્યારે માહરો, દેહ પછી પડશે તમારોજી;
વીસ કદમ છેટે તમતણી, થાશે કબર વચન હમારોજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦૭

પેહેલી સલામ તમને ભરે, ફુલ ચડે કબર તમારીજી;
પેહેલાં આવી સૌ તમને નમે, પછે નમે કબર હમારીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦૮

કબર તમારી ઉપરે, ગમે તેવો પડે તાપજી;
શીતળ સદા રહે કબર તમતણી, એવું મોટું રાખ્યું માપજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૦૯

શેવકને સનમાન દીધા, વચન પ્રમાણે થયું તેમજી;
પેહેલી સલામ હાજરબેગને, શીતળ કબરછે હિમજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૦

હાજર બેગને વેણ આપીયું, નાયાકાકાને કીધા ન્યાલજી;
અખંડ ભકિતરે ભલી એમની, અંત્તરે ઉપન્યું વ્હાલજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૧

નાયાકાકાને ગોરે એમ કહ્યું, કાનમ પરગણે કુકશ ગામજી;
તું જાઓ વચન અમતણો, શુંદિર બનાવો જઈ ધામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૨

માનતા ચાલશે તમ તણી, માણસ મળશે અપારજી;
એવા ગોરના અમુલમાન મળ્યા,નાયાકાકાનો ધન્ન અવતારજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૩

શાણા કાકા જે શેવક કૈયે, ગોરે આપ્યું અવિચળ વચનજી;
પ્રેમ ભક્તિરે ભલી એમની, ક્રિપા કરી રીઝયા મનજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૪

ખુશી થઇ ખુદાવંત બોલીયા શેવજો ગાદી સત્ ઉપાએજી;
ધન્ન ધન્ન અવતાર શાણાકાકાનો, ઘણી મારે કરીછે ક્રિપાએજી
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૫

સોંપી મુજાવરી પ્રેમથી, શેવક મોટા નીમ્યા ત્યાંએજી;
ભક્તિ આધીન ભગવાન છે, કરે શેવકની શાએજી.

પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૬

કણબી કહેવાય જાતના, ગોરની શેવા બહુ સારજી;
દુઃખડાં ટાળી અવિચળ ગાદી સોંપી,સેવા ફળ પામ્યા સારજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૭

પછી ભાભારામ ભક્ત ભલા, ગોરે વેણ આપ્યું એમજી;
તમેરે જાઓ ચલોતર વિષે, હું કહું તે કરો તેમજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૮

પેટલાદ પ્રગણા વિષે, દેવાગામ કહીયે નામજી;
ત્યારે જઇને મુકામ કરો, ભલા બનાવોને ધામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૧૯

કોકીબાઇ શેવક કેયે, ભાભારામની બેન થાએજી;
તેને ગોરે વચન એ કહ્યાં, કીકીબાઇ સુણો તાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૦

સત્ત ગોર મુખેથી બોલીયા, અબી સુણો કીકી બાઇજી;
દેવા ગામથી એક ગાઉપર, ગામ વસાવો તમે તાંઇજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૧

અમારા જેવી ત્યાં તમતણી, માનતા ચાલશે મનમાનીજી;
જાત્રા કરવા સૌ જન આવશે, ગુણ ગાશે ગુણી જાણીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૨

ભાઇ બેન બે આન્નંદ થઇ આવીયા, જ્યારે કીધું તે કામજી.
ત્યાંરે આવીને મુકામ કર્યો, શુંદિર બનાવ્યું એક ધામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૩

ગાઉપર કીકીબાઇએ, શુંદિર વસાવ્યું એક ગાંમજી;
તેરે ગામનું તમને કહું, કીકીબાઇની રૂણ નામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૪

પ્રેમે સુખ પમાડયા પાંચને, ક્રિપા કરી શંકટ કાપ્યાજી;
શેવક પોતાના જાણી કરી, વાલે મારે આનંદ આપ્યાજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૫

ફળ મળ્યું શેવા તણું, મનમાં જુઓ સૌ વિચારીજી;
બંદગિ કરો તો બાવો બેડી તારે, એવા ગોર ઉપકારીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૬

એવું જાણી સૌ મુમનો, નિત્ત નિત્ત ગોરનું લીજે નામજી;
ગોરનર સાચા કરી માનજો, તો જાશો વૈકુંઠ ઠામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૭

એવા કામતે કાયમ છતાં, ગોર મારે કીધાં છે અપારજી;
પડદે થયા પછી શું થયું, કલીકાલ મોઝારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૮

એક સમે ગોરો આવીયો, આવ્યો જગ્યા મોઝારજી;
જોડા સહિત પંન્ડે આવીયો, બીકના આણી લગારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૨૯

કાકા સર્વે કેવા લાગીયા, જોડા ઉતારોને બારજી;
અમારા ગોર બેઠા રોજા વિષે, એમ કહ્યો વિચારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૦

ગોરાએ કહ્યું કર્યું નહિ, ગયો રોજાની માંહીજી;
ગુરૂજીએ પ્રછો દેખાડીયો, દેખાડયો છે ત્યાંહીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૧

ગોરો ત્યાંથી ચાલીઓ, ગયો પોતાને મુકામજી;
તંબુ નાખ્યો તો પાદરા વિષે નાખ્યો તો ગરમતે ગામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૨

રાત પડે ગોરો સુઇ રહ્યો, સુતો નિંદ્રા ભરપૂરજી;
ધણી મારે ઢોલીયો ઉડાડીઓ, ઉડાડયો સીમાડા તે દૂરજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૩

એક તરફ ઢોલીઓ જઈ પડયો, આપ પડયો જઈ એકાંતજી;
માનવી કોઇ દીઠું નહી, ગોરનું રાખ્યું ના માપજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૪

સુદ્ધ આવી શરીરને, જુવે ચારે પાસજી;
બીજુ કાંઈ નજરે ભાલે નહિ, ભાલે ભોમીને આકાશજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૫

અરજ કરી ત્યાં ઇમામને, પાછો આવ્યો ગોરને પાએજી;
બન્યો ગુનેગાર તમતણો, માફ ગુનો કરો સાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૬

ત્રીલોકી નાથ જાણ્યા નહિ, ના જાણ્યા જુગનો કિરતારજી;
મુર્ખ મનમાં સમજ્યો નહિ, કહ્યું કર્યું નહિ લગારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૭

સત્ ગોરને છત્ર બંધાવીયું, વિનતી કરે વારંમવારજી;
દાશ જાણીને દયા કરો ત્રિલોકી તારણહારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૯

વિધ વિધ પેરે વિનવે, દુર કર્યું ગોરે દુઃખજી;
ક્રિપા દ્રઢ દાશ ઉપરં કરી, ત્યારે સરીરે થયો સુખજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૩૯

એવી રીતે તેને સુખ થયો, એવા પ્રમ સુખકારીજી;
પારખાં લેવા આવ્યો ગોરતણા, પરછો દેખાડીકર્યું સુખભારીજી
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૦

એવા પરછાતો અપાર છે, કેટલા કહું વિસ્તારીજી;
એટલી બુદ્ધિ પહોંચે નહિ, થોડું કહું વિસ્તારીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૧

એક સમે એં જગ્યા વિષે, ગોરે કર્યું એક કામજી;
પ્રગટ પરછો એવો પૂરીયો, સુણો મુમનનામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૨

વજાગરો ધણીનો કેયે, બાવન ગજનો વિસ્તારજી;
ઉપર ચક્ર ચડાવવા, મનુષ્ય મળ્યું છે અપારજી,
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૩

મેહનત કરે સૌ મળી, ચક્ર ચડાવવા તેણીવારજી;
ઘણાં પ્રાક્રમ ત્યાં કર્યા, ચક્ર ચડ્યું નહિ લગારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૪

ચક્ર જ્યારે ચડ્યું નહિ, સર્વ વિચારે મનમાહીંજી;
એકે ઉપાએ ચાલ્યો નહિ, નકલ લોક તેડ્યા તાહીંજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૫

મેહેનત કરી ત્યાં અતી ઘણી, ચક્ર ચડ્યું નહિ જ્યાંએજી;
શોકાતૂર સૌ શેવક થયા, કામ બને કેવાં ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૬

અરજ કરે ત્યાં ઇમામને, તું છું જુગનો આધારજી;
ચક્ર ચડાવ્યું ચડે નહિ, કારણ બન્યું શું કિરતારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો ૧૪૭
દુનીયામાં કોઈ બીજો નહિ, તુજ વીનાં ત્રિભુવનરાએજી;
તારા નામનું ચક્ર ચડે નહિ, કારણ આ શું કહેવાયજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૮
અરજ સૂણી શોવક તણી, વારે ચડયા તેણીવારજી;
ફકીરી વેષે પંડે આવીયા, આવ્યા જગ્યામાં તેણીવારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૪૯
ભેગા થયા સૌ મળી, આપે બોલ્યા ત્રિલોકી નાથજી;
કેમરે કારણ સોકાતુર થયા, એવું પૂંછે સૌ સાથજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૦
એવી રીત જ્યારે પૂંછયું, સાંકા બોલ્યા ત્યાંએજી;
ચક્ર ચડાવવા મેહેનત કરી, એકે ચાલ્યો નહિ ઉપાયેજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૧
એવું સુણી આપે ઓચર્યા, સરવે સુણોને તમામજી;
મેહેનત કરીયે ચાલો સૌ મળી, નામ લેઈને ઇમામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૨
વચન સુણી સૌ ઉઠીયા, ચક્ર ચડાવે તેણીવારજી;
આપે હાથ જ્યારે અડાડીયો, ચક્ર ચડયું તેણી વારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો ૧૫૩

.એકદમ ચક્ર ચડયું, આનંદ થયો સૌને ત્યાંએજી;
તેરે સમે તેરે ગોર તણો, મરમના જાણ્યો લગારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૪
પછી આઘેરા ચાલીયા, અલોપ થયા ગોર ઇમામજી;
સોધ્યા પણ જડયા નહિ, બધે તપાસ્યું તમામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૫
અવી રીતે ગોરે કામ કર્યાં. કુડા કલજુગની માંહેજી;
આપે પ્રગટ જંબુદ્વિપમાં, પરછો દેખો ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૬
એ પછી એક અવસર વિષે, ગોરે કર્યુંએક કામજી;
કલજુગ કુડો ઘણો વાપીયો, તેમાં ગોરે કર્યા નામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૭
હતી વાત પરથમ જેવી, તેવી કીધી છે વિસ્તારજી;
માટે કરી સૌને અરજ કરૂં, દોષ ના ગણશો લગારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૮
સંવત વિક્રમનો જે કૈયે, ઓગણીસે ચોતરીશની સાલજી;
માસ ભાદરવો ભરપુરમાં, કામ બન્યું એક વિસાલજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૫૯
નથુ કાકા જ્યારે હક થયા પછી, જગ્યા ખાલી થાએજી;
સરવે ત્યાં વિચારીયું, ગાદી સોપ્યાનો કરે ઉપાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૦

જમાત સર્વને તેડાવીઆ, આવી મલ્યા સર્વે ત્યાંએજી;
સર્વે મળી વાત એક કરે, મલીયાછે સર્વે જગ્યાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૧
ઠરાવ કરતાં થંભી રહ્યા, દીવસ ત્રણ થયા ત્યાંહેજી;
માંહે માંહે મને બોલીયા, અતી અકળાયા આપ ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૨
મત નાં ચાલ્યો મોટા તણો, ગોરે જાણ્યું ખોટું કહેવાયેજી;
દ્રઢ ભરૂસા દેવા દાશને, ધણી મારો કરે છે સાએજી.
પગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૩
શું જાણે સહુકાર સેઠીયો, ગીરમથા ગામનો રહેવાસીજી;
ગોર સપનામાં તેને આવીયા, વાત કરી છે વિસ્તારીજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૪
તું જા ભાઈ જગ્યા વિષે, વિવેકે કરો જઇને વાતજી;
કહું તે પ્રમાણે તમે જઈ કહો, તઇ સૌ મલી છે જમાતજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૫
વાદ વિવાદ કરવો નહિ, કહ્યા પ્રમાણે કાજજી; .
રોજા સદ્ગોરનાં સામા રહી, બેડી પેરો સૌ આજજી.
પ્રગટ પરછારે ગોર ઇમામનો. ૧૬૬
સન્મુખ થઇને ચલાવજો, બેડી ટૂટે જેની ત્યાંએજી;
બેડી ટૂટે તે ગાદી તણો, સત મુજાવર કહેવાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૭

એ રીતે જઇને કહો, ગોરે કહ્યું સ્વપના માંહેજી.
પ્રભાતે આવ્યો પોતે પ્રેમથી, આવ્યો રોજાની માંહેજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૮
જાણ કરી સૌ જમાતને, વિસ્તારી કીધી વાતજી;
વાત સૂણી સહુકાર તણી, ખુશી થઇ છે જમાતજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૬૯
વાત ગમી સો સાદાતને, વળી કાકા સૌને ત્યાંએજી;
એવું સૂણીને આનંદ થયા, બેડી પેરાવ્યાનો કરે ઠરાવજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭૦
સૈયદ સૌ ભેગા થઆ, કાકા બોલાવ્યા સો ત્યાંએજી;
બેડી પેરી સ્નમુખ ચાલે, ઘણી મારે ઝાલીછે બાંએજી,
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭૧
બેડી પેરીને એક ચાલીયા, રોજા સામું તેણી વારજી.
પ્રગટ બેડી પણ ટટે નહિ, બીજાને પેરાવે તેણી વારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭૨
તેની પણ ટૂટી નહિ, એકાએક પેરી તમામજી;
કોઇની બેડી પણ ટૂટી નહિ, કાકા કરમસી એકનામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો, ૧૭૩
બેડી જ્યારે ટૂટી નહિ, સરવે થયા મન ઉદાસજી;
સરવે મલી મન વિચાર કરે, ગોરને કરે છે અરદાસજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭૪

રાગ છપ્પા.

ધન્ન ધન્ન ગોર ઇમામ, અરજ સુણોને અમારી;
આ અવશરમાં આજ, લજ્જા જાએ તમારી;
કલી કાલમાં કામ, કોઇ આવું નવ કીજે;
દયા કરી દિલમાંએ, દ્રઢ ભરૂસો દીજે;
સાચા કરો હો સમરથ ધણી, આજ કઠણ કળીકાળમાં;
કહે બંન્ધુ ભો પારખુ, આપે છો પ્રગટ હાલમાં. ૧

રાગ પરછાનો.

એવી રીતે જયારે અરજ કરી, ગોરછે લજ્જા રાખણહારજી;
શેવક સર્વની સાએ કરી, વેગે આવ્યા આણી વારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમાનનો. ૧૭૫
સાદાત સર્વે ફરમાવીયું, કાકા કરમસીને ત્યાંએજી;
બેડી પેરો તમે પ્રેમથી, રાજી થઈ કહે સૌ આંહેજી
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭૬
કાકા કરમસી ત્યાં બોલીયા, જમાત સુણો તમામજી;
એવું મારે ભાઈ નવ જોઇએ, કહું છું ગરીબ અકામજી
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭૭
ફરી સાદાતે ફરમાવીયું, બેડી પેરી તેણી વારજી;
અરજ કરે ગોર ઇમામને, દાસની વેગે કરો સારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭૮

સ્તુતી સુણી શેવક તણી, ધણી મારે કરીછે કિપાએજી;
નામ ઇમામનું લેઇ ચાલીયા બેડી ભડાક ભાંગી ત્યાંએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૭૯
જયજયકાર ત્યાં થૈ રહયો, આનંદ થયો સૌને ત્યાંએજી;
નગારા નોબત ડંકા વાગીયા, આરતી ગોરની ઉતરાએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૦
શારવે મળી ગાદી પાસે, કરમસી કાકાને બેસરાવેજી;
નામ ઇમામનું લેઇ કરી પ્રેમે પાઘડી બંધાવેજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૧
ધન્ન ધન્ન ગોર ઇમામને, ધન્ય ધન્ય તમારા તે દાશજી;
દેવ ઘણા છે દુનિયા વિષે, પ્રગટ પરછાની આસજી
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૨
પ્રગટ પરછા એવા પુરીયા, ગણતા ગણી ના સકાએજી;
અકળ કળા છે એ ગોરતણી, મ્રમ જાણે નહિ કોએજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૩
એ પછી આરસ પાહાણનો. પરછો પૂર્યો આણે વાશજી;
આરસ જોઇએ રોજા કને, સૌ કહે કયાં કયાં ધરવી આસજી;
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૪
સ્વપનાંમાં ગોર આવીયા, આવી બોલ્યા વાણુજી;
રોજા થકી નૈરૂત્ત ખુણમાં, આરસની છે ખાણુજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૫

તે પ્રમાણે ખોદીયું, નીસર્યો આરસ તમામજી;
તેરે લાવી રોજા આગલે, ચોરસી બંન્ધાવી છે ધામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૬

એવા પરછા ઘણા પૂરીયા, ગણુતા ગણુતી ના થાએજી;
એમાં કાંઇ અચરત નહિ, એતો આદે કહેવાયજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૭

પરછા તેવા કહી શકું, તેટલે પહોંચે ના બુદ્ધજી;
મતી મને ગોરે જેવી આપી, તેટલી વિસ્તારી સુદ્ધજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૮

શ્રોતાજનને અરજ એટલી, દોષ ના ગણશો લગારજી;
વાત જેવી સાંભળી, વૃણવી કર્યોછે વિસ્તારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૮૯

દાસ તારા એમ બોલીયા, અરજ સૂણો ગોર ઇમામજી;
દાસ ઉપર દયા લાવીને, સરજ્યા ધણીએ ગુલામજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૯૦

કરજોડી કહિયે એટલું, દોને ભક્તિ ભરપૂરજી;
એટલું માગીએ આપ કને, લક્ષચોરાસી કરો દૂરજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૯૧

અરજ માંગીએ એટલી, સૌ જમાતને લાગી પૌએજી;

. ભૂલ ચુક મારી માફ કરો, દયા રાખજો દિલમાહેજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૯૨

પીંગળ પાઠ જાણું નહિ, માત્ર અક્ષર ગણુ નાંહીજી;
મોટા શાસ્ત્ર પણ શીખ્યો નહિ, સીખ્યો નહિ કુરાનજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૯૩

દ્વાર આગળ જેમ તાંતણો, મેરૂ આગળ જેમ તૃણજી;
બુદ્ધિ પ્રમાણે અમે બોલીયા, જેવો તેવો વૃણજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૯૪

ઓગણીસો આડત્રીસનીસાલમાં,શ્રાવણસુદ બીજસોમવારજી
તેરે દીવસે સમપુરણ થયું, ગોરની બોલો જયજયકારજી.
પ્રગટ પરછોરે ગોર ઇમામનો. ૧૯૫

સમપુરણ.